

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2SŽ/8/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010051
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012010051.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA-SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava, právne zastúpenej: Mgr. Zuzana Zlámalová, advokátka so sídlom Trnavská 11, 831 04 Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/13/2012 z 20. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/13/2012 z 20. marca 2012, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € (šesťdesiatšesť eur) na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v D. C., č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 9. mája 2012 domáhala preskúmania rozhodnutia odporkyne č. RP/13/2012 z 20. marca 2012, ktorým jej bola v konaní č. 539-PLO/O-7140/2011 za porušenie povinnosti ustanovenej v § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o vysielaní a retransmisii) uložená sankcia - pokuta podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii vo výške 10 000 €. Porušenia vyššie uvedeného zákonného ustanovenia sa navrhovateľka mala dopustiť tým, že 5. septembra 2011 o cca 19:00 hod. odvysielala v programe Televízne noviny príspevok s názvom „Prípravy na tanečný sviatok“, ktorý obsahoval informácie o programe Let's Dance, ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii. Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku namietala, že rozhodnutie odporkyne je vecne a právne nesprávne a nepreskúmateľné, z dôvodu nesprávne posúdeného skutkového stavu veci a z

dôvodu absencie vlastnej správnej úvahy v časti uloženej finančnej sankcie. Podľa názoru navrhovateľky odvysielaný príspevok obsahoval výlučne skutočnosti informačného charakteru z tlačovej besedy, ktorá sa konala 5. septembra 2011. Príspevok poskytoval informácie o type programu, o jeho štruktúre, účinkujúcich a ďalšie informácie potrebné pre poskytnutie ucelenej informácie predstaviteľom médií a verejnosti, ktorým bola po prvýkrát predstavená piata séria pripravovaného programu Let's Dance.

Podľa názoru navrhovateľky program je programom verejným, koná sa vo verejných priestoroch a je spätý s ďalšími kultúrnymi podujatiami, ktoré ho sprevádzajú, jeho súčasťou je rozsiahla propagácia kultúrneho, hlavne spoločensko-tanečného vyžitia spoločnosti. Navrhovateľka mala za to, že aj skutkové tvrdenia, ktoré odporkyňa považovala za reklamné a za reklamné ich označila aj vo výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia, nenapĺňajú definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie.

Podľa názoru navrhovateľky, všetky použité výrazové prostriedky boli výlučne výpovedného a informačného charakteru, neboli zámerne manipulované, zostrihané a podkreslené inými výrazovými prostriedkami tak, ako je to bežné z reklamnej praxe, ktorá pre propagáciu používa expresívnosť, nátlakovosť, farebnosť, zámernosť, prezentovanie výnimočnosti, jedinečnosti, nezameniteľnosť a nutnosť vlastniť, získať a používať. Príspevok svojím spracovaním nesmeroval k propagácii, informoval o skutočnostiach spravodajského a publicistického charakteru, nebol dokreslený charakteristickými obrazovo-vizuálnymi znakmi relácie Let's Dance, neobsahoval údaj o čase vysielania. Jeho podstatou bolo poskytnutie informácie, teda informovanie verejnosti v rozsahu tak, ako je to bežné pre príspevky spravodajského charakteru. Divák ani nebol, podľa jej názoru, uvedený do omylu o podstate informácie. Zároveň upozornila na to, že ak má byť napádané vysielanie zo dňa 5. septembra 2012 považované za porušenie ustanovenia § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii, musia byť kumulatívne naplnené všetky podmienky definované v ustanovení § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii a tieto musia byť aj relevantne odporkyňou preukázané.

Navrhovateľka považovala výklad príslušných ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii tak, ako ho uvádza odporkyňa, za dogmatický a zúžený s ohľadom na definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa zákona. Podľa názoru navrhovateľky dôvody uloženia finančnej sankcie uvedené v rozhodnutí odporkyne sú opätovne len výpočtom dôvodov uvedených v zákone o vysielaní a retransmisii, nenesú žiadne známky vlastnej správnej úvahy správneho orgánu a de facto sú nelogické a nepreskúmateľné, čo do výšky aj dôvodu uloženia sankcie. Neodôvodnenosť výšky uloženej sankcie navrhovateľka vidí hlavne v nedostatku spoločenskej nebezpečnosti takéhoto konania vysielateľa pre verejnosť, ktorá je minimálna a nijakým spôsobom výrazne nezasahuje do práv akýchkoľvek iných subjektov.

Podľa názoru navrhovateľky je udelená sankcia neprimerane vysoká, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nespĺňa funkciu výchovnú ani preventívnu a bola udelená bez zjavného logického postupu v závislosti od kvantity a kvality posudzovaného porušovania. Z uvedených dôvodov žiadala navrhovateľka rozhodnutie odporkyne zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie, alternatívne pre prípad, že súd potvrdí odvolaním napadnuté rozhodnutie, žiadala o zníženie výšky uloženej sankcie.

Odporkyňa sa listom z 11. júna 2012 podrobne vyjadrila ku všetkým odvolacím dôvodom, pričom jej vyjadrenie bolo navrhovateľke 28. februára 2013 zaslané a žiadala odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Uviedla argumenty, ktoré ju viedli k záveru, že divákovi boli prezentované viaceré skutočnosti, ktorých prezentácia nebola nevyhnutná s ohľadom na zachovanie spravodajskej podstaty predmetného príspevku. Tieto vyjadrenia pozitívne hodnotili avizovaný program, vyzdvihovali jeho atraktivitu, výnimočnosť a poukazovali na zmeny a vylepšenia oproti predchádzajúcim vydaniam. Primárnym účelom týchto vyjadrení bolo upútať pozornosť diváka na vysielanie propagovaného programu a prispieť k zvýšeniu jeho sledovanosti. Odporkyňa dospela k záveru, že príspevok umožnil divákovi vytvoriť si celkový obraz o pripravovanom programe a obrazové a slovné informácie zaradené do predmetného príspevku neplnili výlučne účel spravodajský, nakoľko presahovali rámec spravodajskej informácie a avizovaný program Let's Dance propagovali. V súvislosti s námietkami týkajúcimi sa uloženej sankcie odporkyňa uviedla, že rozhodovala v rámci zákonom zverenej správnej úvahy a pri odôvodnení jej výšky sa vysporiadala so všetkými kritériami, ktoré na určenie jej výšky stanovuje § 64 ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii a taktiež vzala do úvahy aj predchádzajúce rozhodnutia, ktorými bola navrhovateľka sankcionovaná za opakované porušenie § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii,

pričom poukázala medzi inými aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vo veci 4Sž/4/2010, v ktorom najvyšší súd potvrdil rozhodnutie odporkyne č. RP/35/2010, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia a ktoré bolo vydané za porušenie obdobnej povinnosti navrhovateľky, za odvysielanie príspevku, ktorý propagoval súťaž MISS 2010 v spravodajskom programe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP a § 64 ods. 5 a 6 zákona o vysielaní a retransmisii), preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP, vec prejednal na ústnom pojednávaní (§ 250q ods. 1 OSP) 27. marca 2013, oboznámil sa s vyjadreniami účastníkov, včítane vyjadrenia odporkyne z 11. júna 2012, ako aj s obsahom administratívneho spisu č. 539-PLO/O-7140/2011 a dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania v danej veci je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne - správneho orgánu, ktorého rozhodnutím bola navrhovateľke uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti podľa § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii, skrytá mediálna komerčná komunikácia je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, ak vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na propagačné účely a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu. Podľa ods. 4, skrytá mediálna komerčná komunikácia je zakázaná.

Podľa § 64 ods. 1 písm. d/ za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá pokutu;

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/, Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Z pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že navrhovateľka 5. septembra 2011 o cca 19:00 hod. odvysielala v spravodajskom programe Televízne noviny príspevok „Prípravy na tanečný sviatok“, ktorý obsahoval informácie o pripravovanom programe Let's Dance. V príspevku odzneli vyjadrenia osôb v ňom účinkujúcich, generálnej riaditeľky TV Markíza, režiséra programu, porotkyne, moderátorov programu a redaktorky, prostredníctvom, ktorých sa divák dozvedel o štruktúre programu, účinkujúcich, moderátoroch, porote a zmenách, ktoré prináša piata séria programu Let's Dance. Príspevok uviedla moderátorka Televíznych novín, potom nasledoval obrazový záznam z predchádzajúcich ročníkov programu a zábery zobrazujúce nácvik nových súťažiacich, pripravenú scénu a kostýmy. Príspevok obsahoval vyjadrenia, ktoré prezentovali program ako najväčší tanečný sviatok so špičkovými účinkujúcimi, pompéznu a nablýskanou scénou a pompéznymi šatami tanečníč.

Skutkový stav medzi účastníkmi konania nebol sporný. Sporným zostalo právne posúdenie veci, či odvysielané informácie naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, podľa § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii, či uložená pokuta bola adekvátna konštatovanému porušeniu zákona o vysielaní a retransmisii a či jej výška bola dostatočne zdôvodnená.

Najvyšší súd sa oboznámil s monitorovaným príspevkom s názvom „Prípravy na tanečný sviatok“, ktorý trval celkom 187 sekúnd a bol odvysielaný v spravodajskom programe s názvom Televízne noviny a považuje za preukázané, že príspevok obsahuje informácie uvedené vo výroku rozhodnutia odporkyne,

ktoré sú skutkovým podkladom pre záver, že naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii.

Najvyšší súd prisvedčil zisteniu správneho orgánu, že v posudzovanom prípade došlo ku kumulácii zvukovej, obrazovej a zvukovoobrazovej informácie, ktorá priamo propagovala službu, ochrannú známku, obchodné meno a aktivity fyzickej alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť; informácia bola odvysielaná v rámci programu a plnila propagačný účel. Propagácia pripravovaného programu je bez akýchkoľvek pochyb zrejme z vyjadrení opisujúcich pripravovaný program, jeho scénu a kostýmy, ako aj zo spôsobu prezentovania zmien a vylepšení oproti predchádzajúcim sériám tohto programu.

Podľa názoru najvyššieho súdu odvysielaný príspevok mal jednoznačne charakter obrazovej a zvukovej informácie, ktorej obsah tvorili propagačné informácie o pripravovanom programe Let's Dance.

Navyše, príspevok bol odvysielaný v rámci spravodajského programu, ktorý bol obsahovo úplne inak zameraný, ako tanečná šou. Spravodajský program prináša predovšetkým informácie z aktuálneho politického, spoločenského a kultúrneho diania, pričom sporný príspevok, tak, ako bol odvysielaný, svojim obsahom a spôsobom spracovania obrazovej zložky jednoznačne presiahol charakter strohej informácie. Príspevok bol prezentovaný tak, že divákovi umožňoval vytvoriť si celkový obraz o pripravovanom programe, ktorého sledovanosť vzhľadom na sledovanosť programu, v rámci ktorého bol príspevok odvysielaný - hlavné televízne správy odporkyne, mohla byť reálnou protihodnotou, ktorú má na mysli zákon o vysielaní a retransmisii v § 31a ods. 3 posledná veta.

Najvyšší súd dospel k záveru, že odporkyňa správne v napadnutom rozhodnutí uviedla, že navrhovateľka daný príspevok redakčne zostavila dopredu, rovnako, ako aj spravodajský program Televízne noviny, v ktorom bol odvysielaný, z čoho vyplýva, že výskyt propagačných informácií v príspevku „Prípravy na tanečný sviatok“ nebol náhodný, ale zámerný.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom odporkyne, podľa ktorého príspevok o zábavnom tanečnom programe Let's Dance nebol oznamom vo verejnom záujme v súlade s definíciou podľa § 37a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii a vzhľadom na spravodajský charakter programu Televízne noviny, divák mohol byť uvedený do omylu, keďže nemohol dôvodne očakávať, že v ňom budú uvedené informácie o zábavnom programe Let's Dance. Svoje skutkové a právne závery s poukazom na odvysielané časti príspevku odporkyňa dostatočne konkrétne a zrozumiteľne odôvodnila, vecné rozdiely v obsahu odvysielaných častí príspevku a častí príspevku interpretovaných v rozhodnutí neboli zistené a posúdenie obsahu príspevku v jeho celkovom kontexte je logické.

Z uvedených dôvodov aj podľa názoru najvyššieho súdu došlo odvysielaním predmetného príspevku k naplneniu pojmu skrytá mediálna komerčná komunikácia v zmysle § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii, ktorá je podľa ods. 4 tohto ustanovenia zakázaná.

Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné pripomenúť, že zákaz skrytej mediálnej komerčnej komunikácie uvedený v § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii má absolútnu povahu, a preto pokiaľ k odvysielaniu takéhoto programu dôjde, môže sa vysielať zbaviť zodpovednosti len v tom prípade ak preukáže, že predmetný program nespadal pod definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie. Tieto skutočnosti však navrhovateľka ani v konaní pred správnym orgánom, ani v súdnom konaní nepreukázala.

Zákonným dôsledkom odvysielania zakázanej skrytej mediálnej komerčnej komunikácie je uloženie sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii, pričom nie je rozhodujúce, či odvysielanie informácií naplňujúcich kritériá skrytej mediálnej komerčnej komunikácie boli pre spoločnosť nebezpečné, alebo nevhodné.

Z uvedených dôvodov bolo uloženie sankcie dôvodné a v súlade so zákonom o vysielaní a retransmisii.

Pokiaľ navrhovateľka namietala nedostatočne odôvodnenú výšku pokuty, najvyšší súd považoval túto jej námietku za účelovú a neodôvodnenú, nakoľko z napadnutého rozhodnutia odporkyne vyplýva, že pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty zohľadnila závažnosť správneho deliktu, ktorá spočíva práve v propagácii uvedeného programu účastníkom konania takým spôsobom, pri ktorom účastník konania uvedie diváka do omylu o podstate programom sprostredkúvanej informácie; mieru zavinenia, napriek tomu, že navrhovateľka v danom prípade zodpovedá objektívne, odporkyňa poukázala na to, že v minulosti už bola opakovane právoplatne sankcionovaná za porušenie povinnosti ustanovenej v § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii, pričom napriek skôr uloženým pomerne prísnyh sankciám,

tieto nesplnili ani výchovný, ani preventívny účel a navrhovateľka znovu úmyselne - nakoľko išlo o vopred pripravený program, porušila zákon o vysielaní a retransmisii; rozsah a dosah vysielania, navrhovateľka je multiregionálnym vysielateľom; trvanie a následky porušenia povinností, z rozhodnutia a jeho odôvodnenia vyplýva, že predmetný program bol odvysielaný 5. septembra 2011 v hlavnom vysielacom čase v rozsahu 3 min., 7 sekúnd, ako aj spôsob porušenia povinností ktorý je uvedený vo výroku rozhodnutia a taktiež sa vysporiadala s otázkou, že nedošlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a že nebola uložená osobitná sankcia samoregulačným orgánom, nakoľko samoregulačný orgán pre túto oblasť neexistuje.

Dôležitou skutočnosťou je aj ten fakt, že uložená sankcia vo výške 10 000 € je vzhľadom na zákonné rozpätie umožňujúce uloženie pokuty vo výške od 3319 € do 165 069 € blízko dolnej hranice rozpätia.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporkyne definovaným v § 4 zákona o vysielaní a retransmisii, bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá, § 5 ods. 1 písm. h/, § 18ca a položky 10 písm. c/ Prílohy, zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012, podľa ktorého je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 66 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.